

ساختار کتاب

کتاب شب امتحان عربی، زبان قرآن هشتم از ۴ قسمت اصلی تشکیل شده است که به صورت زیر است:

۱- **آزمون‌های نوبت اول:** آزمون‌های شماره ۱ تا ۴ این کتاب مربوط به مباحث نوبت اول است که خودش به دو قسمت تقسیم می‌شود:
الف) **آزمون‌های طبقه‌بندی شده:** آزمون‌های شماره ۱ و ۲ را درس به درس طبقه‌بندی کرده‌ایم؛ بنابراین شما به راحتی می‌توانید پس از خواندن هر درس از درس‌نامه، تعدادی سؤال را بررسی کنید. حواستان باشد این آزمون‌ها هم، ۱۵ نمره‌ای و مثل یک آزمون کامل هستند. (چون ۵ نمره به مکالمه و روان‌خوانی اختصاص دارد).

ب) **آزمون‌های طبقه‌بندی نشده:** آزمون‌های شماره ۳ و ۴ را طبقه‌بندی نکرده‌ایم تا دو آزمون نوبت اول مشابه آزمونی باشد که معلمان از شما خواهد گرفت.

۲- **آزمون‌های نوبت دوم:** آزمون‌های شماره ۵ تا ۱۲ از کل کتاب و مطابق امتحان پایان سال طرح شده‌اند. این قسمت هم، خودش به ۲ بخش تقسیم می‌شود:

الف) **آزمون‌های طبقه‌بندی شده:** آزمون‌های شماره ۵ تا ۸ را که برای نوبت دوم طرح شده‌اند هم طبقه‌بندی کرده‌ایم. با این کار باز هم می‌توانید پس از خواندن هر درس، تعدادی سؤال مرتبط با آن درس را پاسخ دهید. هر کدام از این آزمون‌ها هم، ۱۵ نمره دارند؛ در واقع در این بخش، شما ۴ آزمون کامل را می‌بینید.

ب) **آزمون‌های طبقه‌بندی نشده:** آزمون‌های شماره ۹ تا ۱۲ را طبقه‌بندی نکرده‌ایم؛ پس، در این بخش با ۴ آزمون نوبت دوم، مشابه آزمون پایان سال معلمان مواجه خواهید شد.

۳- **پاسخ‌نامه تشریحی آزمون‌ها:** در پاسخ تشریحی آزمون‌ها، همه آن‌چه را که شما باید در امتحان بنویسید تا نمره کامل کسب کنید، برایتان نوشته‌ایم.

۴- **درس‌نامه کامل شب امتحانی:** در این قسمت، همه آن‌چه را که شما برای گرفتن نمره عالی در امتحان عربی هشتم نیاز دارید (ترجمه متن‌ها و آموزش قواعد)، تنها در ۱۳ صفحه آورده‌ایم، بخوانید و لذتش را ببرید!

یک راهکار: موقع امتحان‌های نوبت اول می‌توانید از سؤال‌های درس‌های ۱ تا ۵ آزمون‌های ۵ تا ۸ هم استفاده کنید!

فهرست

شماره صفحات

نوبت	آزمون	پاسخ‌نامه	شماره صفحات
اول	۳	۲۹	آزمون شماره ۱ (طبقه‌بندی شده)
اول	۵	۲۹	آزمون شماره ۲ (طبقه‌بندی شده)
اول	۷	۳۰	آزمون شماره ۳ (طبقه‌بندی نشده)
اول	۹	۳۱	آزمون شماره ۴ (طبقه‌بندی نشده)
دوم	۱۱	۳۱	آزمون شماره ۵ (طبقه‌بندی شده)
دوم	۱۴	۳۲	آزمون شماره ۶ (طبقه‌بندی شده)
دوم	۱۶	۳۳	آزمون شماره ۷ (طبقه‌بندی شده)
دوم	۱۹	۳۴	آزمون شماره ۸ (طبقه‌بندی شده)
دوم	۲۱	۳۵	آزمون شماره ۹ (طبقه‌بندی نشده)
دوم	۲۳	۳۶	آزمون شماره ۱۰ (طبقه‌بندی نشده)
دوم	۲۵	۳۶	آزمون شماره ۱۱ (طبقه‌بندی نشده)
دوم	۲۷	۳۷	آزمون شماره ۱۲ (طبقه‌بندی نشده)

۳۹

درس‌نامه توپ برای شب امتحان

پارم‌بندی درس عربی، زبان قرآن هشتم

مهارت‌های زبانی	نوبت اول	نوبت دوم
مهارت ترجمه	نمره ۷	نمره ۷
مهارت واژه‌شناسی	نمره ۲	نمره ۲
مهارت شناخت و کاربرد قواعد	نمره ۲	نمره ۲
مهارت درک و فهم	نمره ۳	نمره ۳
مهارت مکالمه	نمره ۱	نمره ۱
مکالمه و روان‌خوانی	نمره ۵	نمره ۵
جمع	نمره ۲۰	نمره ۲۰

ردیف	آزمون شماره ۱	پایه هشتم متوسطه اول	نوبت اول	مدت آزمون: ۶۰ دقیقه	kheilisabz.com	عربی، زبان قرآن
۱	درس اول	به فارسی روان ترجمه کنید. الف) مُجَالَسَةُ الْعُلَمَاءِ عِبَادَةٌ. ب) أَهْلًا وَ سَهْلًا بِكُمْ فِي الصَّفِّ الثَّامِنِ.	۱/۵			
۲	در هر گروه، کلمه ناهماهنگ را از نظر معنایی یا دستوری مشخص کنید.	الف) □ أَلْفِظَةٌ □ السَّبْتِ □ الثَّلَاثَاءِ □ الأَخْمِيسِ □ ب) □ مُجَاهِدِينَ □ لَاعِبُونَ □ مُدْرِّسَاتٍ □ شَعْرَنَ □	۰/۵			
۳	با توجه به تصاویر پاسخ دهید.	 (ب) كَمْ عَدَدُ الْأَحْجَارِ؟ الف) ما هذِهِ؟	۱			
۴	درس دوم	به فارسی روان ترجمه کنید. الف) إِنَّ اللُّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ مِنَ اللُّغَاتِ الْعَالَمِيَّةِ. ب) أَنْتَ قَبِلْتَ كَلَامَ وَالِدِكَ وَالآنَ تَعْمَلُ بِهِ.	۲			
۵	هر کلمه را به توضیح مرتبط با آن وصل کنید. (یک کلمه در ستون «ب» اضافی است.)	الف) موت الأحياء نصف الدين الوقت مثله الجنة تحت أقدامهم بلاء الإنسان فيه ب) الأممات اللسان الجهل حسن الخلق الذهب الجندي	۱			
۶	گزینه مناسب را انتخاب کنید. الف) أنا سورة النصر. ب) يا أختي، هل التفاحة قبل دقيقة؟	الف) □ حَفِظْتُ □ حَفِظْتُ □ ب) □ تَأْكُلِينَ □ أَكَلْتِ □	۰/۵			
۷	مترادف و متضاد را مشخص کنید. (=، ≠)	قليل □ كثير □ سهل □ بسيط □	۰/۵			
۸	درس سوم	به فارسی روان ترجمه کنید. الف) أَلَكْتُبُ بَسَاتِينُ الْعُلَمَاءِ. ب) غَايَةُ الْعَقْلِ الْإِعْتِرَافُ بِالْجَهْلِ.	۱/۵			

شماره	kheilisabz.com	مدت آزمون: ۶۰ دقیقه	نوبت اول	عربی، زبان قرآن
نمره	بایه هشتم متوسطه اول		آزمون شماره ۱	
۰/۵	<p>ترجمه صحیح را انتخاب کنید.</p> <p>(الف) أَنْتَ تَفْحَصُ الْمَرْضَى.</p> <p>☐ (۱) تو بیماران را مداوا می کنی.</p> <p>☐ (۲) تو بیماران را معاینه می کنی.</p> <p>(ب) أَنَا تَجَارٌّ. سَأَصْنَعُ كُرْسِيًّا حَسْبِيًّا.</p> <p>☐ (۱) من نجار هستم. یک صندلی چوبی می سازم.</p> <p>☐ (۲) من نجار هستم. یک صندلی چوبی خواهم ساخت.</p>		۹	
۰/۵			<p>کلماتی را که زیر آن‌ها خط کشیده شده است، ترجمه کنید.</p> <p>أَتُحِبُّ تَقَدُّمَ بِلَادِنَا فِي رِيَاضَةِ كُرَّةِ الْقَدَمِ؟</p>	
۰/۵		 <p>(ب) هُوَ</p>	 <p>(الف) هَذَا</p>	۱۱
۲	درس چهارم			
۰/۵	<p>در عبارت زیر، فعل‌های ماضی و مضارع را مشخص کنید و در جای مناسب بنویسید.</p> <p>«الْحَمَامَةُ سَتَرَتْ نَفْسَهَا بَيْنَ الْأَشْجَارِ وَالْآنَ تَنْظُرُ حَوْلَهَا بِدِقَّةٍ.»</p> <p>مضارع (.....)</p> <p>ماضی (.....)</p>		۱۲	
۰/۵	<p>کزینه مناسب را انتخاب کنید.</p> <p>(الف) هَلْ ذَلِكَ الْمُدْرَسِ يَا أَخِي؟</p> <p>☐ تَعْرِفِينَ</p> <p>☐ نَنْظُرُ</p>	<p>☐ تَعْرِفُ</p> <p>☐ يَنْظُرُ</p>	۱۴	
۲	درس پنجم			
۰/۵	<p>متن زیر را بخوانید، سپس به سوالات پاسخ دهید.</p> <p>«اسمي آيلار، آيلار بالتركيبة بمعنى الأقمار. والدتي طبيبة. هي تفحص المرضى. والدي مدرس الكيمياء. هو يشرح الدرس للطلاب جيداً. نحن نعيش في مدينة طهران. في يوم الإثنين جاءت إحدى صديقات أُمِّي و بدأت بالحوار معها في ساحة البيت.»</p> <p>درستی یا نادرستی جمله‌های زیر را مشخص کنید.</p> <p>۱- آيلار بالتركيبة بمعنى الأقمار. ☐ درست ☐ نادرست</p> <p>۲- آيلار تعيش في مدينة تبريز. ☐ درست ☐ نادرست</p> <p>به سوالات زیر پاسخ کوتاه دهید.</p> <p>۳- ما هي مهنة والد آيلار؟</p> <p>۴- من بدأت بالحوار مع أمها؟</p>		۱۵	
۵	مکالمه و روان خوانی			
۲۰	جمع نمرات		موفق باشید	

نمبره	پایه هشتم متوسطه اول	مدت آزمون: ۶۰ دقیقه	نوبت دوم	عربی، زبان قرآن	ردیف
۶/۵					آزمون شماره ۹ ۱ عبارات‌های زیر را به فارسی روان ترجمه کنید. الف) عِنْدَنَا طَعَامٌ كَثِيرٌ لِلْعِشَاءِ عَلَى الْمَائِدَةِ. نَأْكُلُهُ مَعًا. ب) ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ج) عِنْدَمَا يَعْتَمِدُ الْإِنْسَانُ عَلَى غَيْرِهِ: لَا يَفْعَلُ شَيْئًا مُهِمًّا. د) ﴿أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ﴾ ه) لَا حَيْرَ فِي قَوْلٍ إِلَّا مَعَ الْفِعْلِ. و) صَعِدَ الْجَمِيعُ الْجَبَلِ وَوَجَدُوا عَالَمًا جَدِيدًا.
۰/۵					۲ ترجمه صحیح را انتخاب کنید. الف) أَكْتُبُ لَكَ وَصْفَةً. ☐ (۱) برای تو یک نسخه می نویسم. ☐ (۲) یک نامه برای تو می نویسم. ب) لَا تَقْدِرْ عَلَى الدَّفَاعِ. ☐ (۱) نمی توانیم دفاع کنیم. ☐ (۲) نتوانستیم دفاع کنیم.
۰/۵					۳ نام هر تصویر را به زبان عربی بنویسید. الف) ب)
۰/۵					۴ مترادف و متضاد را مشخص کنید. (=، ≠) ☐ جَاءَ ☐ حَزِينٌ ☐ مَسْرُورٌ
۱					۵ کلماتی را که زیر آن‌ها خط کشیده شده، ترجمه کنید. الف) كَأَنَّكَ مَجْنُونَةٌ. ب) قَالَ لِي طَائِرٌ عَاقِلٌ. ج) كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ.
۰/۵					۶ کلمه <u>ناهمانگ</u> را در هر گروه مشخص کنید. الف) ☐ حُبْرٌ ☐ أُسْبُوعٌ ☐ شَهْرٌ ☐ سَنَةٌ ب) ☐ شَارِعٌ ☐ سَمَكَةٌ ☐ طَرِيقٌ ☐ سَاخَةٌ
۰/۵					۷ فعل ماضی و مضارع را در عبارت زیر مشخص کنید. الْأَخْتَانِ سَمِعْتَا كَلَامَ الْمُعَلِّمَةِ وَهُمَا تَعْمَلَانِ بِهِ. فعل ماضی (.....) فعل مضارع (.....)
۱					۸ گزینۀ مناسب را انتخاب کنید. الف) أَنْتَنَّ الْقَمَحَ فِي الْمَرْعَةِ. ☐ تَزْرَعْنَ ☐ تَزْرَعِينَ ب) أَنْتُمْ كِتَابَ الشَّعْرِ. ☐ قَرَأْتُمْ ☐ قَرَأْتِ ج) هُوَ فِي الصَّفِّ الثَّامِنِ. ☐ يَدْرُسُ ☐ تَدْرُسُ د) هُمْ وَاجِبَاتِهِمْ. ☐ يَكْتُبُونَ ☐ يَكْتُبَانِ

شماره	کلمه	نوبت دوم	عربی، زبان قرآن
۹	جملات زیر را با استفاده از کلمات داده شده کامل کنید. (یک کلمه اضافی است). شُرْطِيّ - طَبِيْبٌ - حَبِيْبٌ - لِسَانِهِ - الْعُلَمَاءِ	نوبت دوم	عربی، زبان قرآن
۱۰	متن زیر را با دقت بخوانید، سپس به سوالات پاسخ مناسب دهید. «أنا إسمي سعيد. أنا تلميذ في الصف الثامن. أنا أذهب إلى المدرسة في الساعة السابعة صباحاً وأرجع إلى البيت في الثانية من الظهر. أنا أدرس دروس كل يوم. في يوم من الأيام سألتنا المعلم: «ما هو هدفكم من انتخاب الشغل؟» ونحن قلنا: «خدمة الناس». أنا أحب الزراعة. لأنها عمل مهم لتقدم البلاد. سوف أصير مهندساً زراعياً.» ۱- في أي صف يدرس سعيد؟ ۲- متى يرجع سعيد من المدرسة؟ ۳- ما هو هدف التلاميذ من انتخاب الشغل؟ ۴- أي شغل يحب سعيد؟	نوبت دوم	عربی، زبان قرآن
۱۱	درستی یا نادرستی عبارات‌های زیر را بر حسب واقعیت، مشخص کنید. الف) الجوّ في الشتاء حارٌّ. ☐ درست ☐ نادرست ب) لَوْنُ الموزِ أَصْفَرٌ. ☐ درست ☐ نادرست ج) اللُّغَةُ العَرَبِيَّةُ لُغَةٌ رَسْمِيَّةٌ في إيران. ☐ درست ☐ نادرست د) العَجَلَةُ نَصْفُ الدِّينِ. ☐ درست ☐ نادرست	نوبت دوم	عربی، زبان قرآن
۱۲	با توجه به تصاویر پاسخ دهید. ب) لِمَنْ هَذِهِ السَّيَّارَةُ؟ الف) ماذا تَفْعَلِينَ يا بِنْتٌ؟	نوبت دوم	عربی، زبان قرآن
۱۳	مکالمه و روان خوانی	نوبت دوم	عربی، زبان قرآن
۲۰	جمع نمرات	موفق باشید	عربی، زبان قرآن

پاسخ نامه

آزمون شماره ۱ (نوبت اول)

- ۱۳- کبوتر خودش را بین درختان پنهان کرد و الان با دقت به اطرافش نگاه می کند.
 فعل مضارع: «تَنْظُرُ»: سوم شخص مفرد (مؤنث)
 فعل ماضی: «سَتَرَتْ»: سوم شخص مفرد (مؤنث)
 ۱۴- الف) هَلْ تَعْرِفُ ذَلِكَ الْمُدْرَسَ يَا أُخِي؟ ای برادرم، آیا آن معلّم را می شناسی؟
 (پون فعل به «أخ» نسبت داده شده، باید به صورت مذکر بیار. «تَعْرِفِينَ» فعل مؤنثه؛ پون أَفْرَشُ «یرن» داره.)
 ب) عاقل به چپ و راست سپس از خیابان عبور می کند.
 نگاه می کند نگاه می کنیم
 فعل باید برای «العاقل» به کار برود که هم مفرد است و هم سوم شخص. «تَنْظُرُ» فعل مضارع اول شخص جمع است.
 ۱۵- ترجمه متن: اسم من «آیلار» است. آیلار به ترکی به معنی «ماهها» است. مادرم پزشک است. او بیماران را معاینه می کند. پدرم معلّم شیمی است. او درس را به خوبی برای دانش آموزان توضیح می دهد. ما در شهر تهران زندگی می کنیم. در روز دوشنبه یکی از دوستان مادرم آمد و در حیاط خانه با او شروع به گفت و گو کرد.
 ۱ درست: آیلار به ترکی به معنای «ماهها» است.
 ۲ نادرست: آیلار در شهر تبریز زندگی می کند. (متن گفته در تهران زندگی می کنن.)
 ۳ هُوَ مُدْرَسُ الْكِيْمِيَاءِ شَغَلَ پدر آیلار چیست؟ او معلّم شیمی است.
 ۴ إِحْدَى صَدِيقَاتِ أُمِّهَا. چه کسی شروع به صحبت با مادرش (مادر آیلار) کرد؟ یکی از دوستان مادرش

- ۱- الف) همنشینی با دانشمندان، عبادت است.
 ب) به کلاس هشتم خوش آمدید. (الثّامین: هشتم)
 ۲- الف) نقره شنبه
 سه شنبه پنجشنبه
 به جز «الفِصَّة»، بقیه کلمات نام روزهای هفته هستند.
 ب) رزمندگان بازیکنان
 معلمها احساس کردند
 به جز «شَعْرَنَ»، بقیه کلمات اسم هستند. «شَعْرَنَ» فعل (ماضی) است.
 ۳- الف) هَذِهِ نَافِذَةٌ. این چیست؟ این، یک پنجره است.
 ب) ثَلَاثَةٌ تَعْدَادُ سِنِّهَا چندانست؟ سه (وقتی تو صورت سؤال «كَمْ» پند» باشه، تو جواب از «عدد» استفاده می کنیم.)
 ۴- الف) زبان عربی از (جزء) زبان های جهانی است. «كَلِمَةٌ «إِن» تو متن های معاصر و پرید، معنای تأکیدی نداره.)
 ب) تو سخن پدرت را پذیرفتی و الان به آن عمل می کنی. («قَبِلْتُ»: فعل ماضی، دوم شخص مفرد (مذکر)، «تَعَمَّلُ»: فعل مضارع، دوم شخص مفرد (مذکر))
 ۵- أَلْجَهْلُ مَوْتُ الْأَحْيَاءِ: نادانی، مرگ زندگان است.
 حُسْنُ الْخُلُقِ نِصْفُ الدِّينِ: خوش اخلاقی، نیمی از دین است.
 أَلْوَقْتُ مِثْلَ الدَّهَبِ: وقت، همانند طلا است.
 أَلْجِنَّةُ تَحْتَ أَفْئَامِ الْأُمَّهَاتِ: بهشت، زیر پاهای مادران است.
 بَلَاءُ الْإِنْسَانِ فِي لِسَانِهِ: بلای (مصیبت) انسان در زبانش است.
 ۶- الف) کلمه اضافی: «الجندی: سرباز»
 حفظ کردم حفظ کردی
 ضمیر «أنا» برای اول شخص مفرد استفاده می شود. «تُ» در انتهای فعل ماضی هم، نشانه فعل اول شخص مفرد است. «حَفِظْتُ» فعل دوم شخص مفرد (مذکر) است.
 ب) ای خواهرم، آیا یک دقیقه پیش سیب را؟
 خوردم می خوری
 وقتی در جمله کلماتی مانند «قَبْلُ: قبل» باشد، باید از فعل ماضی استفاده کنیم. کلماتی مانند «قَبِلُ» نشان می دهند که کار در گذشته انجام شده است.
 ۷- قَلِيلٌ (کم) ≠ كَثِيرٌ (بسیار)
 سَهْلٌ (آسان) = تَبْسِيطٌ (آسان)
 ۸- الف) کتابها، بوستان های دانشمندان هستند. (هر سه کلمه جمع مکسرند. مفردهایشان به ترتیب «الکتاب»، «بُستان» و «عالم» است.)
 ب) نهایت عقل، اعتراف به نادانی است.
 ۹- الف) گزینۀ «۲»: «تَفَحَّصْ: معاینه می کنی»
 ب) گزینۀ «۲»: «سَأَصْنَعُ: خواهم ساخت»
 ۱۰- آیا پیشرفت کشورمان در ورزش فوتبال را دوست داری؟ (آیا دوست داری کشورمان در ورزش فوتبال، پیشرفت کند؟)
 ۱۱- الف) هَذَا جَوَّالٌ: این یک تلفن همراه است.
 ب) هُوَ طَبِيبٌ: او پزشک است.
 ۱۲- الف) اسب به راحتی از آن رودخانه عبور می کند. (يَعْبُرُ: فعل مضارع، سوم شخص مفرد (مذکر))
 ب) تو باید برگردی. آیا می فهمی؟ (حرف «عَلَى» گاهی به معنای «باید» است. «عَلَيْكَ: تو باید»، «تَفَهَّمْ: فعل مضارع، دوم شخص مفرد (مذکر))

۵- الف) گویا تو دیوانه هستی.

ب) پرندۀ عاقلی به من گفت.

ج) همان‌طور که (همان‌گونه که) آتش، هیزم را می‌خورد.

۶- الف) نان هفته

ماه سال

ب) خیابان ماهی

راه میدان

۷- دو خواهر به سخن معلّم گوش دادند و آن دو به آن عمل می‌کنند.

فعل ماضی: «سَمِعْنَا»: سوم‌شخص جمع (مثنای مؤنث)

فعل مضارع: «تَعْمَلَانِ»: سوم‌شخص جمع (مثنای مؤنث)

۸- الف) شما گندم را در مزرعه

می‌کاری می‌کارید

«أَنْتُمْ» ضمیر جمع مؤنث است؛ پس در جای خالی به فعل جمع مؤنث نیاز داریم.

«تُرْزَعِينَ» فعل دوم‌شخص مفرد (مؤنث) است.

ب) شما کتاب شعر

خواندید خواندی

«أَنْتُمْ» ضمیر جمع مذکر است. «قَرَأْتُمْ» فعل ماضی جمع مذکر است (بپه‌ها یارتون

باشه فعل‌های ماضی دوم‌شخص با ضمیرهاشون هم‌آهنگ هستن؛ «أَنْتُمْ ذَهَبْتُمْ» یعنی

آفرشون مثل همه‌ها!). «قَرَأْتَ» فعل مفرد مذکر است.

ج) او در کلاس هشتم

درس می‌خوانیم درس می‌خواند

«هُوَ» ضمیر سوم‌شخص مفرد (مذکر) است. نشانه فعلش هم «یَ» در ابتدای آن است.

«تَدْرُسُ»: درس می‌خوانیم» چون با «تَ» شروع شده، فعل اول‌شخص جمع است.

د) هُمْ يَكْتُبُونَ واجباتیهم: آن‌ها تکالیفشان را می‌نویسند.

«هُمْ» ضمیر جمع مذکر است. نشانه فعل جمع مذکر «وَنَ» در آخر آن است. «يَكْتُبَانِ:

می‌نویسند» فعل مثنای مذکر است.

۹- الف) جَدِي طَيِّبٌ. هُوَ يَحْضُضُ الْمَرْضَى: پدر بزرگم پزشک است. او بیماران را معاینه می‌کند.

ب) أَكْثَرُ خَطَايَا ابْنِ آدَمَ فِي لِسَانِهِ: بیشتر گناهان آدمیزاد، در زبانش است.

ج) الْقَرِيبُ مَنْ لَيْسَ لَهُ حَبِيبٌ: غریب کسی است که دوستی ندارد.

د) الْكُتُبُ بَسَائِطُ الْعُلَمَاءِ: کتاب‌ها، بوستان‌های دانشمندان هستند.

کلمه اضافی: «شُرْطِي»: پلیس»

۱۰- ترجمه متن: اسم من سعید است. من دانش‌آموز کلاس هشتم هستم. من

در ساعت هفت صبح به مدرسه می‌روم و ساعت دو ظهر به خانه برمی‌گردم. من

درس‌هایم را هر روز می‌خوانم. روزی معلّم از ما پرسید: «هدف شما از انتخاب شغل

چیست؟» ما هم گفتیم: «خدمت‌کردن به مردم». من کشاورزی را دوست دارم، زیرا

آن (کشاورزی) کار مهتمی برای پیشرفت کشور است. مهندس کشاورزی خواهم شد.

۱) فِي الصَّفِّ الثَّامِنِ. سَعِيدٌ فِي كَدَامِ كَلَّاسِ دَرَسَ مِی‌خَوَند؟ در کلاس هشتم.

۲) فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ مِنَ الظُّهْرِ. سَعِيدٌ كِیْ بَه‌ خَانه بَرَمِ‌گَرَدَد؟ ساعت دو ظهر.

۳) خِدْمَةُ النَّاسِ. هَدَفُ دَانِش‌آمُوزَانِ از اِنْتِخابِ شِغْلِ چِیست؟ خِدْمَت‌كردن بَه‌ مردم.

۴) الرِّعَاةَ. سَعِيدٌ كَدَامِ شِغْلِ را دُوست دَرد؟ كِشاورزِی.

۱۱- الف) هوا در زمستان گرم است.

درست نادرست

(هوا در زمستان «بارد» است.)

ب) رنگ موز زرد است.

درست نادرست

ج) زبان عربی در ایران زبان رسمی است.

درست نادرست

(واشده که زبان فارسی در ایران زبان رسمی‌ها!)

د) عجله، نصف دین است.

درست نادرست

در احادیث آمده که «العَجَلَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ: عجله، کار شیطان است.»

آزمون شماره ۹ (نوبت دوم)

۱- الف) ما بر سر سفره غذای بسیاری برای شام داریم؛ آن را با هم می‌خوریم. («عِنْدَ نَزْدِ»

گاهی معنای مالکیت را بیان می‌کند، «تَأْكُلُ»: فعل مضارع، اول‌شخص جمع)

ب) آگاه باش که بی‌شک دوستان خدا، نه ترسی بر ایشان هست و نه غمگین می‌شوند.

ج) هنگامی که انسان به غیر از خود تکیه کند، کار مهمتی را انجام نمی‌دهد. («يَعْتَمِدُ»: فعل

مضارع مثبت، سوم‌شخص مفرد، «لَا يَفْعَلُ»: فعل مضارع منفی، سوم‌شخص مفرد)

د) آیا شما آن را می‌آفرینید یا ما آفریننده هستیم؟ (توجه کنید که «تَخْلُقُونَ» فعل

مضارع و «الخالقون» اسم است.)

ه) هیچ خیری در گفتار نیست مگر با عمل همراه باشد (شود).

و) همه از کوه بالا رفتند و جهان جدیدی را یافتند.

۲- الف) گزینۀ «۱»؛ «وَصَفَّةٌ: نسخه

ب) گزینۀ «۱»؛ «لَا تُقَدِّرُ: نمی‌توانیم» فعل مضارع منفی است.

۳- الف) غَزَلان: آهوها

ب) ذناب: گرگ‌ها

۴- آتَى (آمد) = جَاءَ (آمد)

خَزِين (ناراحت) = مُسْرور (خوشحال)

۱۲- الف) أَقْرَأُ الْكِتَابَ. ای دختر، چه کار می‌کنی؟ کتاب می‌خوانم.
وقتی در سؤال فعل دوم شخص باشد، در جواب از فعل اول شخص استفاده می‌کنیم.
ب) لِيَسْرُطِي. این ماشین برای چه کسی است؟ برای پلیس
در جواب به «لِمَنْ: برای چه کسی» از «لِ: برای» استفاده کنید.

درس نامه

برای شب امتحان

۴- اسم اشاره

برای اشاره کردن به افراد و اشیاء به کار می‌رود. اسم اشاره، دو نوع است:

الف) اشاره به نزدیک

مؤنث	مذکر	
هَذِهِ: این	هَذَا: این	مفرد
هَاتَانِ: این دو	هَذَانِ: این دو	مثنی
هؤُلَاءِ: این‌ها	هؤُلَاءِ: این‌ها	جمع

مثال

هَذَا الْوَلَدُ: این پسر، هَذِهِ الْبِنْتُ: این دختر
هَذَانِ وَوَلَدَانِ: این دو، پسر هستند. - هَاتَانِ بَنَاتَانِ: این دو، دختر هستند.
هؤُلَاءِ أَوْلَادٌ: این‌ها، پسران هستند. - هؤُلَاءِ بَنَاتٌ: این‌ها، دختران هستند.

نکته اگر بعد از اسم اشاره جمع، اسم «ال» دار بیاید، اسم اشاره را در فارسی به صورت «مفرد» ترجمه می‌کنیم؛ مثلاً: هؤُلَاءِ الْأَوْلَادُ: این پسران

ب) اشاره به دور

مؤنث	مذکر	
تِلْكَ: آن	ذَلِكَ: آن	مفرد
أُولَئِكَ: آن‌ها	أُولَئِكَ: آن‌ها	جمع

مثال

ذَلِكَ وَلَدٌ: آن، یک پسر است. - تِلْكَ بِنْتُ: آن، یک دختر است.
أُولَئِكَ أَوْلَادٌ: آن‌ها، پسران هستند. - أُولَئِكَ بَنَاتٌ: آن‌ها، دختران هستند.

نکته همانند اسم اشاره به نزدیک، اگر بعد از اسم اشاره جمع (دور)، اسم «ال» دار بیاید، اسم اشاره را در فارسی به صورت «مفرد» ترجمه می‌کنیم؛ مثلاً: أُولَئِكَ الْبَنَاتُ: آن دختران

۵- کلمات پرریشی

هَلْ، أ: آیا	مَنْ: چه کسی، چه کسانی	مَا، مَاذَا: چه چیزی، چیست، چه چیزهایی
لِمَنْ: برای چه کسی	أَيْنَ: کجا	مِنْ أَيْنَ: اهل کجا
لِمَاذَا: چرا	كَيْفَ: چه طور، چگونه	كَمْ: چند، چه تعداد

نکات

«هَلْ» و «أ»: در جواب «هَلْ، أ: آیا» از «نَعَمْ: بله» و «لا: خیر» استفاده می‌کنیم؛ مثلاً: هَلْ هَذِهِ شَجَرَةٌ الْعَجَبِ؟ آیا این درخت انگور است؟ بله.

هَلْ هُوَ جُنْدِيٌّ؟ لا؛ هُوَ طَبِيبٌ: آیا او سرباز است؟ نه؛ او پزشک است.

«مَنْ»: برای پرسش دربارهٔ انسان(ها) از «مَنْ: چه کسی، چه کسانی» استفاده می‌کنیم؛ مثلاً:

مَنْ هُوَ هُوَ مُجَاهِدٌ: او چه کسی است؟ او رزمنده است.

الدَّرْسُ الْأَوَّلُ

مُرَاجَعَةُ دُرُوسِ الصَّفِّ السَّابِعِ

قواعد: مرور قواعد عربی هفتم

۱- اسم از نظر جنس

در زبان عربی اسم‌ها یا مذکر هستند یا مؤنث:

الف) مذکر: اسم مذکر علامت خاصی ندارد؛ مانند: طَبِيبٌ: پزشک مرد، يَوْمٌ: روز

ب) مؤنث: علامت اصلی این اسم، «ة» است؛ مانند: طَبِيبَةٌ: پزشک زن

توجه: البته بعضی اسم‌ها با این که «ة» ندارند، مؤنث‌اند (چون به اسم مؤنث واقعی دلالت می‌کنند)؛ مانند: أُمٌّ: مادر، أُخْتُ: خواهر

۲- علامت‌ها در زبان عربی

فَتْحَه، كَسْرَه، ضَمَّه، سَكُونٌ، تَنْوِينٌ

۳- اسم از نظر تعداد

در زبان عربی، اسم‌ها از نظر تعداد به سه دسته تقسیم می‌شوند:

الف) مفرد: یعنی «یکی»؛ مانند: وُلَدٌ: یک پسر، بِنْتُ: یک دختر

ب) مثنی: یعنی «دوتا». علامت آن «ان» و «ین» است؛ مانند: طَالِبَانِ: دو دانش‌آموز، طَبِيبَتَيْنِ: دو پزشک

ج) جمع: یعنی بیشتر از «دوتا»؛ مانند: مُجَاهِدُونَ: چند رزمنده

جمع دو نوع است:

۱- جمع سالم: جمعی است که با اضافه کردن علامت‌هایی به اسم مفرد ساخته می‌شود. «جمع مذکر سالم» با اضافه کردن «وَنَ» یا «يَنَ» به اسم مفرد و «جمع مؤنث سالم» با اضافه کردن «ات» به اسم مفرد ساخته می‌شود؛ مانند:

لَاعِبُونَ، لَاعِبِينَ: چند ← مرد جمع مذکر سالم

لَاعِبَاتٌ: چند بازیکن زن ← جمع مؤنث سالم

۲- جمع مکسر: جمعی است که نشانهٔ خاصی ندارد و شکل و ساختار مفرد

کلمه را به هم می‌ریزد (مکسر یعنی شکسته)؛ مانند: أَطْفَالٌ: کودکان

نمونه‌ای از چند جمع مکسر و مفردهایشان:

مفرد	جمع	مفرد	جمع
مِفْتَاحٌ: کلید	مِفْتَاحِيحٌ	كِتَابٌ: کتاب	كُتُبٌ
حَيٌّ: زنده	أَحْيَاءٌ	عِبْرَةٌ: عبرت	عِبَرٌ

توجه: جمع‌های مکسر را فقط براساس تمرین و تکرار باید به خاطر بسپارید.

ضمیر پیوسته		ضمیر جدا		فعل		صیغه (شخص)	
شما، - تان	كُم	شما	أَنْتُمْ	نوشتید	كَتَبْتُمْ	دوم شخص جمع مذکر	
	كُنَّ		أَنْتُنَّ		كَتَبْتُنَّ	جمع مؤنث	
	كُما		أَنْتُما		كَتَبْتُما	مثنی (مذکر و مؤنث)	
آن‌ها، - شان	هَمَّ	آن‌ها، ایشان	هَمَّ	نوشتند	كَتَبُوا	جمع مذکر	
	هَنَّ		هَنَّ		كَتَبْنَ	جمع مؤنث	
	هُما		هُما		كَتَبَا	مثنای مذکر	
	هُما		هُما		كَتَبَا	مثنای مؤنث	

نکات

- در صیغه‌های اول شخص (متکلم) بین مذکر و مؤنث تفاوتی نیست.
- انتهای فعل‌های دوم شخص (مخاطب) با انتهای ضمیرهایشان، هم‌آهنگ است؛ مثلاً: أَنْتَ كَتَبْتَ، أَنْتُنَّ كَتَبْتُنَّ
- وقتی در صورت سؤال، فعل مخاطب باشد، در جواب از فعل متکلم استفاده می‌کنیم (مانند فارسی)؛ مثلاً:
هَلْ دَهَبْتَ إِلَى السُّوقِ؟ نَعَمْ؛ دَهَبْتُ إِلَى السُّوقِ.
فعل مفرد مؤنث مخاطب فعل متکلم و صه
- آیا به بازار رفتی؟ بله؛ به بازار رفتم.
فعل دوم شخص مفرد فعل اول شخص مفرد
- هَلْ كَتَبْتُنَّ وَاجِبَاتِكُنَّ؟ نَعَمْ؛ كَتَبْنَا وَاجِبَاتِنَا.
فعل جمع مؤنث مخاطب فعل متکلم مع الغیر
- آیا تکالیفتان را نوشتید؟ بله؛ تکالیفمان را نوشتیم.
فعل اول شخص جمع فعل اول شخص جمع
- فعل ماضی را با «ما» منفی می‌کنیم؛ مثلاً:
دَهَبْتُ: رفت، مَا دَهَبْتُ: نرفتم

روزهای هفته

السَّبْت	الأَحَد	الأثْنَيْنِ	الثُّلاثاء
شنبه	یک‌شنبه	دوشنبه	سه‌شنبه
الأَرْبَعاء	الأَحْمِيس	الأَجْمَعَة	
چهارشنبه	پنج‌شنبه	جمعه	

فصل‌ها

الرَّبِيع	الصَّيْف	الأَحْرِيف	الشِّتَاء
بهار	تابستان	پاییز	زمستان

رنگ‌ها

أَسْوَد	أَبْيَض	أَحْمَر	أَخْضَر	أَزْرَق	أَصْفَر
سیاه	سفید	سرخ، قرمز	سبز	آبی	زرد

ترجمه متن درس

مراجعةُ دروس الصف السابع: مرور (دوره) درس‌های کلاس هفتم
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الطُّلَابُ: سلام بر شما، ای دانش‌آموزان
أَهْلًا وَسَهْلًا بِكُمْ فِي الصَّفِّ الثَّامِنِ: به کلاس هشتم خوش آمدید.
كَيْفَ حَالُكُمْ؟ حالتان چه‌طور است؟
السَّنَةُ الدَّرَاسِيَّةُ الْجَدِيدَةُ مُبَارَكَةٌ: سال تحصیلی جدید، مبارک (باشد).
الْحَمْدُ لِلَّهِ لِأَنَّكُمْ قَادِرُونَ عَلَى فَهْمِ الْعِبَارَاتِ التَّسْبِطِيَّةِ: خدا را شکر؛ زیرا شما قادر به فهمیدن عبارات‌های ساده هستید. (می‌توانید عبارات‌های ساده را بفهمید).

توجه «مَنْ هُوَ» برای مذکر و «مَنْ هِيَ» برای مؤنث استفاده می‌شود؛ مثلاً:

مَنْ هُوَ الْمُدِيرُ؟ السَّيِّدُ شِيرَاقَايِي: مدیر چه کسی است؟ آقای شیرآقایی.

مَنْ هِيَ الْمَدْرَسَةُ؟ السَّيِّدَةُ مَعْرُوفْ خَانِي: معلم چه کسی است؟ خانم معروف‌خانی.

«ما» و «ماذا» از «ما، ماذا: چه چیزی، چیست» برای پرسش از اشیاء استفاده می‌کنیم؛ مثلاً: ما هذا؟ هذا عَمُودٌ: این چیست؟ این (یک) ستون است.

«لِمَنْ» در جواب «لِمَنْ؟ برای چه کسی» از «لِ: برای» کمک می‌گیریم؛ مثلاً:

لِمَنْ هَذَا الْجَوَالُ؟ لِأُمِّي: این تلفن همراه برای چه کسی است؟ برای مادرم.

«أَيْنَ» در جواب «أَيْنَ؟ کجا» از کلماتی مانند «فَوْقَ: بالای، تَحْتَ: زیر، خَلْفَ: پشت، جَنْبَ: کنار، بَيْنَ: بین، فِي: در، عِنْدَ: نزد، حَوْلَ: اطراف، عَلَيَّ: بر - روی، عَلَيَّ: الیمن: سمت راست، عَلَيَّ الیَسَارِ: سمت چپ» استفاده می‌کنیم؛ مثلاً:

أَيْنَ الرَّجُلُ؟ جَنْبَ الْبَابِ: مرد کجاست؟ کنار در.

أَيْنَ السَّفِينَةُ؟ فِي الْبَحْرِ: کشتی کجاست؟ در دریا.

«مِنْ أَيْنَ» برای این‌که از کسی بپرسیم «اهل کجا هستی؟» از اصطلاح «مِنْ أَيْنَ» استفاده می‌کنیم؛ مثلاً:

مِنْ أَيْنَ أَنْتَ؟ أَنَا مِنْ إِيْرَانِ. (أنا إیرانی.)

اهل کجا هستی؟ من از ایرانم. (من ایرانی‌ام.)

«لِمَاذَا» در جواب «لِمَاذَا؟ چرا، برای چه» از «لِأَنَّ: زیرا» استفاده می‌کنیم؛ مثلاً:

لِمَاذَا سَأَلْتَ هَذَا السُّؤَالَ؟ لِأَنَّهُ كَانَ غَائِبًا.

چرا این سؤال را پرسیدی؟ زیرا او غائب بود.

«كَمْ، واعداد اصلی» در جواب «كَمْ؟ چند، چه تعداد» از «عدد اصلی» استفاده می‌کنیم؛ مثلاً: كَمْ جَوَالًا عَلَيَّ الْمُنْصَدَةِ؟ ثَلَاثَةٌ: چند تلفن همراه روی میز هست؟ سه (تا).

توجه اعداد اصلی برای شمارش به کار می‌روند. اعداد اصلی «یک تا دوازده» در زبان عربی:

۱- واحد ۲- اثنان ۳- ثلاثة ۴- أربعة ۵- خمسة ۶- ستة ۷- سبعة ۸- ثمانية ۹- تسعة ۱۰- عشرة ۱۱- أحد عشر ۱۲- اثنان عشر

چرا این سؤال را پرسیدی؟ زیرا او غائب بود.

«كَمْ، واعداد اصلی» در جواب «كَمْ؟ چند، چه تعداد» از «عدد اصلی» استفاده می‌کنیم؛ مثلاً: كَمْ جَوَالًا عَلَيَّ الْمُنْصَدَةِ؟ ثَلَاثَةٌ: چند تلفن همراه روی میز هست؟ سه (تا).

استفاده می‌کنیم؛ مثلاً: كَمْ جَوَالًا عَلَيَّ الْمُنْصَدَةِ؟ ثَلَاثَةٌ: چند تلفن همراه روی میز هست؟ سه (تا).

هست؟ سه (تا).

توجه اعداد اصلی برای شمارش به کار می‌روند. اعداد اصلی «یک تا دوازده» در زبان عربی:

۱- واحد ۲- اثنان ۳- ثلاثة ۴- أربعة ۵- خمسة ۶- ستة ۷- سبعة ۸- ثمانية ۹- تسعة ۱۰- عشرة ۱۱- أحد عشر ۱۲- اثنان عشر

۱- واحد ۲- اثنان ۳- ثلاثة ۴- أربعة ۵- خمسة ۶- ستة ۷- سبعة ۸- ثمانية ۹- تسعة ۱۰- عشرة ۱۱- أحد عشر ۱۲- اثنان عشر

۶- فعل ماضی

فعلی است که انجام‌دادن کاری را در زمان گذشته نشان می‌دهد. در زبان فارسی، فعل ماضی شش صیغه دارد اما در زبان عربی این فعل چهارده صیغه دارد. (به دلیل این‌که در زبان عربی بین مذکر و مؤنث و مثنی و جمع تفاوت هست).

به جدول زیر دقت کنید:

به جدول زیر دقت کنید:

به جدول زیر دقت کنید:

ضمیر پیوسته		ضمیر جدا		فعل		صیغه (شخص)	
ي: - من، - م		أنا: من		كَتَبْتُ: نوشتم		اول شخص مفرد (متکلم وحده)	
دوم شخص مفرد (مخاطب)	كَتَبْتَ	تو	أَنْتَ	نوشتی	كَتَبْتِ	مذکر	
	كَتَبْتِ		أَنْتِ		كَتَبْتِ	مؤنث	
سوم شخص	كَتَبَ	او	هُوَ	نوشت	كَتَبَ	مذکر	
	كَتَبَتْ		هِيَ		كَتَبَتْ	مؤنث	
اول شخص جمع (متکلم مع الغیر)		نَحْنُ: ما		كَتَبْنَا: نوشتیم		اول شخص جمع (متکلم مع الغیر)	

الدَّرْسُ الثَّانِي

أَهْمِيَّةُ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ

قواعد: فعل مضارع

فعل مضارع: در زبان عربی اگر بخواهیم «انجام دادن کاری» را در زمان «حال» یا «آینده» بیان کنیم، از فعل مضارع استفاده می‌کنیم. نمونه‌هایی از فعل مضارع در فارسی: می‌خورد، می‌روید، می‌نویسم.

فعل مضارع: متکلم وحده و مفرد مذکر مخاطب و مفرد مؤنث مخاطب

همانند فعل ماضی، فعل مضارع هم در زبان فارسی، شش صیغه دارد:

اول شخص	دوم شخص	اول شخص	سوم شخص	دوم شخص	سوم شخص
مفرد	مفرد	مفرد	مفرد	مفرد	مفرد
می‌روم	می‌روی	می‌رویم	می‌رود	می‌روید	می‌روند

در زبان عربی به دلیل تفاوت بین «مذکر و مؤنث» و «مثنی و جمع» برای فعل مضارع، چهارده صیغه وجود دارد. در این درس با فعل‌های «متکلم وحده» و «مفرد مخاطب» در این زبان آشنا می‌شوید.

متکلم وحده:	أَذْهَبُ:	می‌روم
مفرد مذکر مخاطب:	مذْكَرٌ: تَذْهَبُ:	می‌روی
مفرد مؤنث مخاطب:	مؤنثٌ: تَذْهَبِينَ:	

نکات

- در «متکلم وحده» بین مذکر و مؤنث، تفاوتی نیست. (مثل فارسی نمودن)
- در «مفرد مخاطب» بین مذکر و مؤنث، تفاوت هست. (برعکس فارسی نمودن)
- نشانه فعل «متکلم وحده»، «أ» نشانه فعل مفرد مذکر مخاطب «ت» و نشانه فعل مفرد مؤنث مخاطب، «ت» در ابتدای فعل و «ین» در انتهای آن است. به جدول زیر دقت کنید:

صیغه	فعل	ضمیر جدا	ضمیر پیوسته
متکلم وحده	أَكْتُبُ: می‌نویسم	أنا: من	ي: - من، - م
مفرد مذکر مخاطب	تَكْتُبُ: می‌نویسی	أنت: تو	ك: - تو، - ت
مفرد مؤنث مخاطب	تَكْتُبِينَ: می‌نویسی	أنت: تو	ك: - تو، - ت

مثال

أنا أَكْتُبُ وإِجابتي: من تكالیفم را می‌نویسم.
 أنت تَكْتُبُ وإِجابتك: تو تكالیفت را می‌نویسی.
 أنتِ تَكْتُبِينَ وإِجابتك: تو تكالیفت را می‌نویسی.

- اگر در صورت سؤال، فعل «مفرد مخاطب» باشد، در جواب از فعل «متکلم وحده» استفاده می‌کنیم (مثل فارسی): مانند: ماذا تَفْعَلُ؟ أَنْظِرُ إِلَى الصُّورَةِ.
 فعل مفرد مذکر مخاطب فعل متکلم وحده
 چه کار می‌کنی؟ به عکس نگاه می‌کنم.
 فعل دوم شخص مفرد فعل اول شخص مفرد

- اگر در جمله کلماتی مانند: «قَبْلَ: قبل» و «أَمْسَ: دیروز» که به گذشته اشاره دارند، وجود داشته باشند، از فعل ماضی استفاده می‌کنیم؛ مثلاً: أَأَنْتِ فِي المَصْنَعِ أَمْسَ؟
 نشانه گذشته
 تَعْمَلُ فعل مضارع
 عَمِلْتِ فعل ماضی

مترادف و متضاد		
قَلِيلٌ ≠ كَثِيرٌ (کم) ≠ (زیاد)	أَفْضَلُ = خَيْرٌ (بهترین) = (بهترین)	بُشْتَانٌ = حَدِيقَةٌ (باغ) = (باغ)
سوءٌ ≠ حَسَنٌ (بدی) ≠ (خوبی)	وَاحِدَةٌ ≠ جَمَاعَةٌ (تنهایی) ≠ (گروه)	كَبِيرٌ ≠ صَغِيرٌ (بزرگ) ≠ (کوچک)
أَرَاذِلٌ ≠ أَفْضَلٌ (فرومایگان) ≠ (شایستگان)	عُدُوَانٌ = عَدَاوَةٌ (دشمنی) = (دشمنی)	خَلْفٌ = وَرَاءَ (پشت) = (پشت)
نَاجِحٌ = فَائِزٌ (برنده، موفق) = (برنده، پیروز)	وَاقِفٌ ≠ جَالِسٌ (ایستاده) ≠ (نشسته)	قَرِيبٌ ≠ بَعِيدٌ (نزدیک) ≠ (دور)
ذَهَبٌ ≠ جَاءَ (رفت) ≠ (آمد)	أَسْوَدٌ ≠ أَبْيَضٌ (سیاه) ≠ (سفید)	أَمْسٌ ≠ عَدٌ (دیروز) ≠ (فردا)
أُمٌّ = وَالِدَةٌ (مادر) = (مادر)	بَيْتٌ = مَنْزِلٌ (خانه) = (خانه)	بِدَايَةٌ ≠ نِهَائَةٌ (شروع) ≠ (پایان)
حَرَزٌ ≠ فَرِحَ (ناراحت شد) ≠ (خوشحال شد)	ذَهَبٌ ≠ رَجَعَ (رفت) ≠ (برگشت)	تَحْتَ ≠ فَوْقَ (زیر) ≠ (بالا)
جَمِيلٌ ≠ قَبِيحٌ (زیبا) ≠ (زشت)	أَبٌ = وَالِدٌ (پدر) = (پدر)	غَالِيَةٌ ≠ رَخِيصَةٌ (گران) ≠ (ارزان)
آخِرٌ ≠ أَوَّلٌ (آخر) ≠ (اول)	حَارٌّ ≠ بَارِدٌ (گرم) ≠ (سرد)	يَسَارٌ ≠ يَمِينٌ (چپ) ≠ (راست)
أَحْيَاءٌ ≠ أَمْوَاتٌ (زندگان) ≠ (مردگان)	بَسِيطٌ ≠ سَهْلٌ (ساده) = (آسان)	حَيَاةٌ = مِيش (زندگی) = (زندگی)

جمع مکسر		
جمع	مفرد	ترجمه
رَسَائِلٌ	رِسَالَةٌ	نامه
طُلَّابٌ	طَالِبٌ	دانش آموز، دانشجو
دُرُوسٌ	دَرَسٌ	درس
أَشْيَاءٌ	شَيْءٌ	چیز، شیء
أَصْدِقَاءٌ	صَدِيقٌ	دوست
أَحْجَارٌ	حَجَرٌ	سنگ
أَيْدِيٌ	يَدٌ	دست
نُصُوصٌ	نَصٌّ	متن
حَدَائِقٌ	حَدِيقَةٌ	باغ
أَشْجَارٌ	شَجَرٌ	درخت
فَوَاكِهُ	فَاكِهَةٌ	میوه
جُنُودٌ	جُنُودِيٌّ	سرباز
أَيَّامٌ	يَوْمٌ	روز
حَقَائِبٌ	حَقِيبَةٌ	کیف، چمدان
أَحْيَاءٌ	حَيٌّ	زنده
زُمَّلَاءٌ	زَمِيلٌ	هم کلاسی